

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Socialudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 18. maj 2015
Kontor: Forvaltningsretskontoret
Sagsbeh: Jørgen Jørgensen
Sagsnr.: 2015-0032/18-0004
Dok.: 1563080

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 266 (Alm. del), som Folketingets Socialudvalg har stillet til justitsministeren den 8. april 2015. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Mette Frederiksen

/

Carsten Madsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 266 (Alm. del) fra Folketingets Socialudvalg:

”Ministeren bedes kommentere sagen om Kristian Hegaard, der er blevet erklæret inhabil, jf. artikel fra Politiken den 30. marts 2015: ’Må politiker i kørestol kæmpe for handicappedes rettigheder’ – herunder redegøre for, om reglerne for inhabilitet er enkle og forståelige eller om ministeren agter at tydeliggøre reglerne på området?”

Svar:

1. Den artikel, der henvises til i spørgsmålet, omhandler en konkret afgørelse, som er truffet af Byrådet i Fredensborg Kommune. Det er anført i artiklen, at afgørelsen er indbragt for kommunaltilsynet. Justitsministeriet finder derfor af principielle grunde ikke at burde udtale sig om sagen.

2. Justitsministeriet kan i den forbindelse mere generelt oplyse, at forvaltningslovens kapitel 2 indeholder regler om inhabilitet. Det følger af lovens § 3, at reglerne gælder i forhold til enhver, der virker inden for den offentlige forvaltning. Det er således uden betydning, om den pågældendes virke beror på et ansættelsesforhold, på en beskikkelse eller på et valg. Det er ligeledes uden betydning, om arbejdet er aflønnet eller ej, og om det har karakter af en heltids- eller deltidsbeskæftigelse, herunder af bestridelse af et hverv som medlem af en kollegialt sammensat forvaltningsmyndighed. Reglerne omfatter bl.a. medlemmer af en af kommunalbestyrelse. Der kan i den forbindelse henvises til pkt. 12 i Justitsministeriets vejledning nr. 11740 af 4. december 1986 om forvaltningsloven.

Forvaltningslovens § 3 indeholder endvidere de nærmere regler om, hvilke forhold der medfører inhabilitet i forhold til en konkret sag. Bestemmelsen har følgende ordlyd:

§ 3. Den, der virker inden for den offentlige forvaltning, er inhabil i forhold til en bestemt sag, hvis

1) vedkommende selv har en særlig personlig eller økonomisk interesse i sagens udfald eller er eller tidligere i samme sag har været repræsentant for nogen, der har en sådan interesse,

2) vedkommendes ægtefælle, beslægtede eller besvogrede i op- eller nedstigende linie eller i sidelinien så nær som søskendebørn eller andre nærstående har en særlig personlig eller økonomisk interesse i sagens udfald eller er repræsentant for nogen, der har en sådan interesse,

3) vedkommende deltager i ledelsen af eller i øvrigt har en nær tilknytning til et selskab, en forening eller en anden privat juridisk person, der har en særlig interesse i sagens udfald,

4) sagen vedrører klage over eller udøvelse af kontrol- eller tilsynsvirksomhed over for en anden offentlig myndighed, og vedkommende tidligere hos denne myndighed har medvirket ved den afgørelse eller ved gennemførelsen af de foranstaltninger, sagen angår, eller

5) der i øvrigt foreligger omstændigheder, som er egnede til at vække tvivl om vedkommendes upartiskhed.

Stk. 2. Inhabilitet foreligger dog ikke, hvis der som følge af interessens karakter eller styrke, sagens karakter eller den pågældendes funktioner i forbindelse med sagsbehandlingen ikke kan antages at være fare for, at afgørelsen i sagen vil kunne blive påvirket af uvedkommende hensyn.

Stk. 3. Den, der er inhabil i forhold til en sag, må ikke træffe afgørelse, deltage i afgørelsen eller i øvrigt medvirke ved behandlingen af den pågældende sag.

Om den nærmere rækkevidde af bestemmelsen i forvaltningslovens § 3, stk. 1 nr. 1, om inhabilitet på grund af private interesser kan henvises til Niels Fenger, Forvaltningsloven med Kommentarer (1. udgave, 2013), s. 175, hvor der bl.a. er anført følgende:

»For at inhabilitet indtræder efter § 3, stk. 1, nr. 1, skal den personlige eller økonomiske interesse være af en sådan størrelse, at man med rimelighed ud fra en generel bedømmelse kan gå ud fra, at den vil være egnet til at kunne påvirke sagsbehandlingen. For så vidt angår økonomiske interesser er det i den forbindelse ikke alene relevant at hense til, hvor store summer der er tale om. Det må også indgå i vurderingen, hvor direkte og sikkert det er, at et givent udfald af sagen vil fremkalde de pågældende økonomiske konsekvenser for embedspersonen, og hvor langt ude i fremtiden gevinsten eller tabet i givet fald vil indtræde. Jo mere indirekte, usikre og fremtidige de økonomiske konsekvenser er, desto større krav må der stilles til omfanget af de forventede konsekvenser af den pågældende beslutning.«

Spørgsmålet om, hvorvidt der i det enkelte tilfælde foreligger inhabilitet på grund af private interesser, beror således på en konkret vurdering i den enkelte sag.